

Foreløbigt referat af Europaudvalgets møde fredag den 19. marts 2010

**b) Europa 2020**

KOM (2010) 2020

EU-note (09) – E 16 (note om fremtidens EU af 4/12-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 272 (foreløbigt referat af

Europaudvalgets møde 26/2-10, hvor sagen senest blev behandlet)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 627, behandlet i EUU 12/2-10 under rådsmøde almindelige anliggender)

**Udenrigsministeren:** Formanden og jeg har aftalt, at regeringen venter med at forelægge Europa 2020, til sagen kommer til endelig vedtagelse i juni.

Forhandlingssituationen har været uklar, og der har været tvivl om, hvor præcise beslutninger topmødet vil kunne træffe. Tidligere på ugen så det ud til, at man ville nå længere, end vi nu har indtryk af.

Hovedemnet for Det Europæiske Råd i marts bliver Europa 2020-strategien, som også blev drøftet på det uformelle topmøde i februar. Kommissionen offentliggjorde den 3. marts sin længe ventede meddelelse Europa 2020. Der er tale om en ny EU-strategi for vækst og beskæftigelse til afløsning af Lissabonstrategien, der udløber i 2010. Europa 2020 er en af de vigtigste sager under det spanske formandskab.

Ambitionen er, at Europa i 2020 skal være bedre end sin forgænger til at levere resultater. Det lykkedes som bekendt ikke at nå målsætningen om, at EU i 2010 skulle være den mest konkurrencedygtige region i verden.

Europa 2020-strategien skal levere et sammenhængende svar på de økonomiske udfordringer, som alle EU's medlemslande står over for på den lidt længere bane.

Hvad angår indholdet af Kommissionens meddelelse kan jeg henvise til det grundnotat, som er oversendt til Europaudvalget.

Kommissionen, DER-formanden og formandskabet lægger op til, at Det Europæiske Råd når til enighed om den overordnede tilgang, dvs. primært de overordnede målsætninger, styringsinstrumenterne og de tematiske prioriteter. Det er uklart, om det er muligt at komme så langt.

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse velkommen. Udspillet flugter fint med danske prioriteter og med det danske Europa 2020-høringssvar, der havde fokus på omstilling til en grøn, videnbaseret og konkurrencedygtig økonomi. Jeg ser en klar sammenhæng mellem EU-strategiens fokusområder, regeringens arbejdsprogram og arbejdet i Vækstforum. Det glæder mig naturligvis.

Regeringen støtter en ambitiøs, fokuseret og forpligtende strategi. Gennem ambitiøse og realistiske målsætninger i EU og i medlemslandene kan vi sikre et "løft" over hele linjen til gavn for EU's langsigtede konkurrenceevne. Med få målsætninger sikrer vi en fokuseret strategi og undgår at få, hvad jeg vil kalde et "juletræ" – altså at der er alt for mange forskellige ting, der lige pludselig er i spil.

Regeringen støtter de fire målsætninger om

1. beskæftigelse

2. forskning, udvikling og innovation
3. uddannelse og
4. energi/klima.

De præcise talstørrelser skal selvfølgelig analyseres, og det er et af de punkter, som jeg regner med vil blive diskuteret grundigt på topmødet.

Mange lande er imod eller skeptiske over for fattigdomsmålsætningen. Også fra regeringens side er vi betænkelige ved at opstille et fattigdomsmål, sådan som Kommissionen har lagt op til. Metoden er en mekanisk statistisk opgørelse i forhold til den såkaldte medianindkomst. Det synes vi ikke indfanger den kompleksitet, som fattigdom er. Det vil f.eks. betyde, at Nordkorea vil fremstå som bedre til at håndtere fattigdom end Sydkorea. Vi er enige med de lande, der har givet udtryk for, at medlemslandene selv må have frihed til at vurdere, hvordan de bedst bekæmper fattigdom.

Formandskabet lægger op til, at EU-målene godkendes af Det Europæiske Råd i marts, og at de i en efterfølgende proces – frem mod efteråret – i samspil med Kommissionen omsættes til differentierede, nationale mål, som afspejler landenes forskellige udgangspunkter.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at der er behov for at styrke rammerne for styring af strategien, så den rent faktisk kommer til at levere de ønskede resultater. En af Lissabonstrategiens svagheder var netop manglende styring og ejerskab.

Udover Europa 2020-strategien ventes Det Europæiske Råd også at drøfte den økonomiske og finansielle situation på baggrund af de alvorlige finanspolitiske udfordringer i en række medlemslande og den seneste tids debat om styrket økonomisk samarbejde i eurozonen, herunder håndteringen af situationen i Grækenland.

Herudover kan det ikke udelukkes, at EU-topmødet også kort vil berøre EU-topmødet i Toronto i juli. Det er et punkt, som vi naturligvis kommer tilbage til.

Der ventes derudover en drøftelse af klimaforhandlingerne, der fortsat ventes at være højt på den interne EU-dagsorden i 2010 frem mod COP16 i Mexico til december. Det Europæiske Råds drøftelse af klimaforandringer er blevet forberedt af miljøministrene og finansministrene i indværende uge, hvor der blev vedtaget rådskonklusioner om respektive opfølgning på COP15 og forberedelse af COP16 samt klimafinansiering.

Selv om COP15 ikke førte til en juridisk bindende aftale, som vi alle havde håbet på, er der ingen tvivl om, at det globale engagement har bragt os et væsentligt skridt videre. Det er ikke mindst takket være EU's lederskab, der har bidraget konstruktivt til de internationale bestræbelser på at modgå klimaforandringer.

Internt i EU har der efter COP15 været nogen refleksion over EU's indflydelse i de globale forhandlinger. Mens disse overvejelser endnu ikke er afsluttede, er der dog enighed om at se fremad. Jeg forventer derfor, at Det Europæiske Råd skal se på EU's rolle fremover, og hvordan fortsat europæisk indflydelse bedst sikres. I den forbindelse kan det ikke udelukkes, at Van Rompuy ønsker, at Det Europæiske Råd drøfter Kinas nye rolle strategisk.

Det er regeringens holdning, at EU bør fortsætte sit engagement i de globale klimaforandringer og generelt give klimaområdet høj prioritet. Der er fortsat

behov for en ledende EU-rolle frem til COP16. EU bør derfor arbejde for at sikre, at landene lever op til de tilsagn på finansieringsområdet, der blev givet i København, og at donorlandene iværksætter klimaindsatser så hurtigt som muligt.

Vi vender som vanligt tilbage til mødet i Det Europæiske Råd, når statsministeren forelægger selve mødet her i udvalget den 24. marts 2010.

**Per Clausen** spurgte, om udenrigsministeren ikke syntes, der var noget paradoksalt i, at man taler om, at man vil fremme en intelligent og grøn strategi, og så bruger man som eksempel, at man vil gå ind for en 20 pct. reduktion af CO<sub>2</sub>-udledningerne, når realiteten er, at det kommer af sig selv, og at man skulle sige 30 pct., hvis der skulle være nogen effekt.

**Jeppe Kofod** syntes, det ville være fint, hvis man på et tidspunkt kunne få en mere grundlæggende drøftelse af EU's 2020-strategi, men der skal jo vedtages nogle konklusioner på topmødet. Der er tale om vigtige og gode målsætninger, men Socialdemokraterne ser gerne, at de bliver lidt mere konkrete. Eksempelvis bør man i forbindelse med beskæftigelsesmålsætningen sige mere om ungdomsarbejdsløsheden, som er et stigende problem i Europa. Han mente ikke, det var særlig ambitiøst, at målsætningen vedrørende forskning og innovation var den samme som i Lissabonstrategien.

Socialdemokraterne er meget optaget af at bekæmpe fattigdom i Europa. Der ligger et meget konkret udspil fra Kommissionen om, at man skal reducere fattigdommen med 25 pct., altså med 20 millioner mennesker. Denne målsætning støtter Socialdemokraterne. Den fattigdomsgrænse, man opererer med, er 60 pct. af medianindkomsten. Den kan diskuteres, men der skal være en kvantitativ måde at måle fattigdommen på. Det gælder også i Danmark.

**Lone Dybkjær** syntes også, man på en eller anden måde skal konkretisere, hvad der forstås ved fattigdom. Man kan diskutere, om Kommissionens udspil er det rigtige, men det er vigtigt at få et kvantitativt mål. I store dele af Europa er der en fattigdom, som vi ikke kan acceptere. Det gælder bl.a. romaerne.

Hun forstod, at selve beslutningen skal træffes i juni måned i forbindelse med topmødet. Derfor opfordrede hun til, at man prøver at finde frem til en proces, som gør, at Europaudvalget kan komme ind i sagen på et tidligere tidspunkt.

**Per Dalgaard** beskæftigede sig med målsætningen om, at 75 pct. af befolkningen skal være i beskæftigelse, og mente, at den kunne blive vanskelig at nå, når mellem en halv og en hel million illegale indvandrere kommer til Europa, og når der i forvejen findes mellem 25 og 50 millioner tilrejsende, som jo for en stor del er uden for arbejdsmarkedet.

Han syntes, det var fint, at man ville investere 3 pct. af BNP i forskning og udvikling.

**Flemming Møller** mente ikke, den foreslåede fattigdomsgrænse sagde noget reelt om fattigdommen, men viste noget om uligheden. Han gik

ligesom Socialdemokraterne ind for at begrænse den reelle fattigdom i EU, men det gør vi ikke ved at måle den relative fattigdom.

**Udenrigsministeren** gjorde i svaret til Per Clausen opmærksom på, at man i strategien taler om, at der er mulighed for at gå fra de 20 til de 30 pct. i CO<sub>2</sub>-reduktioner – helt i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i oktober 2009. Det er vi tilfredse med. Hun mente, der var mange ting i Kommissionens plan, som gjorde, at vi kan få sat en positiv dagsorden, bl.a. tankerne om at få lavet et grønt indre marked, så vi har fælles standarder. Samlet set mente hun, planen kunne gøre det muligt for os at få sat turbo på klima og miljø.

Udenrigsministeren erklærede sig enig med Jeppe Kofod i bemærkningerne om ungdomsarbejdsløsheden.

Hun var sådan set enig i, at det er godt, hvis vi kan få en ambitiøs målsætning om at reducere fattigdommen i EU, men hun anfægtede metoden, idet hun pegede på, at den indebærer, at hvis der i et land er en høj arbejdsløshed, bliver der mindre fattigdom, og jo flere der kommer i beskæftigelse, jo flere fattige bliver der.

I svaret til Lone Dybkjær vedrørende bl.a. romaerne, sagde udenrigsministeren, at det drejer sig om at lave en opgørelse, der viser den reelle fattigdom. Hun fortalte, at hun selv havde været på SU og arbejdet som opvasker på en restaurant og levet af ris og bønner i tomatsovs, men hun havde ikke opfattet sig som fattig. Derimod er en enlig mor med 3 børn og et misbrugsproblem reelt fattig. Regeringen vil hellere have, at vi gør noget ved de 20 millioner reelt fattige. En fattigdomsgrænse som den, Kommissionen foreslår, vil indebære, at jo flere mennesker, man hjælper, jo flere fattige bliver der.

Regeringen er helt åben over for, hvordan den videre proces i Europaudvalget med hensyn til 2020-strategien skal være, og pegede på, at der også er mulighed for et samråd.

Udenrigsministeren erkendte i svaret til Per Dalgaard, at målsætningen vedrørende beskæftigelsesfrekvensen var ambitiøs, idet den svarer til, at beskæftigelsesprocenten i perioden 2011-2020 skal øges med 1,1 procentpoint pr. år, men hun mente ikke, det var umuligt, idet hun pegede på, at man i perioden 2000-2008 havde øget beskæftigelsesfrekvensen med 1,2 procentpoint pr. år. Hun tilføjede, at i Danmark ligger vi på 78,7 pct., så vi ligger i den høje ende. Vi er meget positive over for ideen om at indskrive flexicurity.

**Jeppe Kofod** støttede en kvantitativ fattigdomsmålsætning – altså noget der kan måles og vejes. Det bør vi også have nationalt.

**Lone Dybkjær** syntes, man skulle arbejde videre med måden at definere fattigdom på.

**Udenrigsministeren** ville gerne medvirke til en målsætning vedrørende fattigdom, som var realistisk og målbar, idet det handler om at få bragt de 20 millioner mennesker i EU, som er fattige, ud af deres fattigdom. Men at indføre en grænse, som indebærer, at jo dårligere det går økonomisk, desto færre fattige bliver der, er ikke nogen god idé.